

ALBINA

REVISTA POPULARA

Are în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	▲	P. Dulfu
G. Coșbuo		V. S. Moga
G-1 P. V. Năsturel		N. Nicolaescu
Gh. Adamescu		Gr. Teodossiu
I. Otescu	▼	C. C. Pop. Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesses și comestice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de caucucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticei și Dentisticii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulveritoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țărei, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe ea Lei 8 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 8 luni : 8 | Un număr „ . . . . . 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Măsa publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

General P. V. Năsturel, Patru inscripțiuni. — *M. Sadoveanu*, Băile Bălățești. — *Dr. Lux.*, Lupta în potriwa beției. — *Sofia Nădejde*, Cartea și viața. — *N. Nicolaescu și G. Stoinescu*, Hidromelul. — Din viața lui Linneu. — *G. C.*, Narvalul. — *I. Neculau*, Societăți pentru vânzarea în comun a produselor. — Consumația gheții naturale. — *Geț.*, Dare de seamă: Carte pentru tineretul dela sate. — O circulară către învățători. — *Correspondență*. — Zece Maiu pe Domeniile Coroanei. — *Cronica săptămânii*.

Sfaturi practice: Scroafele care vor să fete. — Pentru mătrice.

Notițe: Bănci populare. — Legea școlară din Ungaria.

Notițe bibliografice: Cărți primite la redacție. — Reviste nouă.

Ilustrațiuni: Cum se sfârșesc chefurile. — Vânătoare de narval. — Comuna Iancoveți.

PATRU INSCRIPȚIUNI.

I. Crucea dela Nămăești a lui Udriște Năsturel.

Este de piatră (destul de gelivă), de culoare vânătă și are o înălțime de aproape 2^m,70 afară de *căciula* care acopere, la partea superioară, crucea, și afară de *blocul* dela rădăcina crucii. Suprafața scrisă are o lărgime de 370^{mm}. Brațele crucii încep la 440^{mm} dela vârf și au o lărgime de 360^{mm} și o lungime totală de 860^{mm}. Dela înălțimea părții inferioare a brațelor se află o inscripțiune slavonă, în 18 rânduri, în care slovele au o înălțime minimă de aproape 85^{mm}. Grosimea crucii este de 250^{mm}. La partea superioară se află, în dextera, inițialele I. N. (Iisus Nazarineanu), iar în senestra **Ц I** (Țarul Iudeilor); între aceste slove se află alte 2 inițiale. Sub această inscripțiune a rândului superior se află două circonferințe concentrice (diametrul interior 210^{mm}, iar cel exterior 240^{mm}), pe suprafața acestui cerc sunt gravate inițialele **Ic** flancate de 2 stele cu câte 8 raze. În dextera cercului (în exterior) se vede **GNH**, apoi de desubt **II** și sub aceasta un **III** sau **III**; în senestra. . . **И**, de desubt **K**, și sub acesta **З**. Rostul acestor inițiale nu l-am putut afla. Sunt inițialele unor nume.

În mijlocul brațelor se află 4 circonferințe concentrice și

anume: cea exterioară are un diametru de 490^{mm}; a doua 470; a treia 340^{mm}; iar a patra 320^{mm}. Pe suprafețele limitate de aceste 4 circonferințe se află următoarele inscripțiuni:

In interior, inițialele X̄ având la dextra Λσκ. la senestra Ιον d'asupra ΜΘ. și jos ΜΡ. inițialele celor 4 evangheliști.

In exergă, cu litere înalte de aproape 55^{mm} se citește: † «Dne săspasenie nașe mă načabo i věčnei tainē evdnīe «snā bjii snā dévie» adică: «începutul zilei mântuirii noastre și a veșnicei taine de către unul fiul lui Dumnezeu, fiul Fecioarei».

Pe brațul dextru, într'un segment de cerc, se află inițialele ΠΙ având d'asupra și dedesubt câte o stea cu 8 raze, iar pe senestru inițialele ΚΨ în acelaș chip. (*nika*=biruitorul).

În exteriorul acestor segmente se află: în dextra inițialele Μ sus și Ρ jos, iar în senestra Λ sus și Β jos.

Sub aceste inscripțiuni începe următoarea:

Прѡизволеніе ѡца | ѡ сьспасеніе сѡа | ѡ сьвршеніе стго дха |
вдѡвжє сѡ сѡѡ Чс̄тнѡкрєстѣ | вк мѡбс ѡ вк похвало блго | вєрєні
прс̄тѡє бѡцє Мѡ | рѡє вѡднѡ іо Мѡхѡна Бѡ | вѡд мѡеніє рѡвн вжѡю |
жѡпан Ѥдрѡцѡ Дєспѡ | ѡ сѡвн єг Мѡтєн. Рѡдѡ: Бѡд | рѡсѡѡсѡс
Бѡх̄с, Рѡвс Бѡвѡд | мѡє єнрєн Бѡлѡкѡл. Дѡмѡтрѡ | ѡ сѡвн єг
Нєкѡлѡ: Янтѡнѡє | . . . . . Рѡд ѡ сѡвн єг Дѡврѡ Яндрєн | . . . . .
Бѡнкѡ. Дѡмѡтрѡ (?) зѡ дѡн . . . . . Мѡнѡк Цѡнѡ. ѡт. | д.
д'кдѡл: пѡс мєцѡ мѡѡ | є. дѡн вѡк. Ѥрѡз:

adică,

Cu vrerea Tatălui și ajutorul Fiului și săvârșirea sfântului Duh, ridicatu-s'a această cinstită cruce întru ruga și întru lauda Bunăvestirii a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu Maria, în zilele lui Іѡ Mihail voevod prin ruga robilor lui Dumnezeu jupân Udriște, Despa și fii lui Matei, Radul. Și s'a făcut aceasta de robul întru Hristos la o laltă cu preotul meu Vlaicul, Dumitră și fii lui Necula, Antonie . . . . . pentru feciorii lui: Dobra, Andrei . . . . . Voica, Dumitra, în zilele . . . . . Manea Țona din . . . Dediul. Scrisă luna Mai 5 zile, în anul 7167=1659. (St. Nicolaescu).

Crucea se găsește azi înfiptă în curtea bisericii satului *Nămăești* din județul Muscel, în partea despre Miazăzi a bisericii (1). Cine și când a fost adus-o și pus-o acolo, nu se știe; ceace se știe însă este că din timpurile mai vechi crucea era înălțată pe *linia* satului, cam în dreptul stradei ce duce la schit. De altfel, din inscripțiunea reprodusă mai sus se vede că nu avem a face cu o cruce de mormânt ci cu una comemorativă: va fi fost poate pusă ca hotar, sau la vre-un puț, de către jupân *Udriște* Vt. Logofătul *Năstu-*

(1) Biserica este zidită în sec. XVIII lea de *Gheorghe Rucăreanu* și de fiul său *Nicolae* și are hramul *sf. Nicolae*.

rel cu soția lui de a doua jupâneasa *Despa* cu care a avut pe *Radul*, cunoscut sub numele de *Radul-Toma Banul Năsturel*. Matei este fiul din prima căsătorie cu jupâneasa *Maria Corbeanca*, fata *Vornicului Vintilă* și sora lui *Teodosie Banul* și a lui *Negoită Postelnicul Corbeanul*. Matei sau *Mateias* (1) fu adoptat de mătușa sa, Doamna *Elena*, și botezat de Matei *Basarab*.

II. Pisania Bisericii „Stolnicului“ din Târgoviște.

De și indicațiunile *pisaniei* sunt foarte precise totuși, Târgoviștenii, — unii din ei, — afirmă că „*Stolnicul*“ ctitor este vestitul boier învățat din secolul al XVII-lea, fratele lui *Drăghici Măgureanul* și al lui *Serban Vodă Cantacuzino*, pe când în realitate, aci este vorba de un strănepot al lui *Drăghici* și anume de feciorul lui *Matei Banul*; prin urmare nepot de fiu al *Pârvului* marele stolnic și strănepot de fecior al lui *Drăghici Spătarul Măgureanul*.

Acest strănepot, *Constantin Stolnicul*, a avut de soție pe jupâneasa *Safta*, fata lui *Iordache Cantacuzino*, din Moldova. Eată pisania:

«† Ac(e)astă sfântă biserică, lăcaș Dumnezeului Savaot, a(1) căria hram «*Uspenia Bogorodiț(a)* (adormirea Născătoarei de Dumnezeu) și pervo (întâiul) mucenic Ștefan să prăznuește, den temelie este zidită în locul unia ce mai denainte de lemnă era făcută, cum spun, de Udre Brătescul; care, de multă vreme și răotăți, căzuse și să risipise Așa, d: jupân Costanlin Cantacuzino biv. Vel. Stolnic cu jupânița sa Sifta, de zid, cum să vede, o au făcut în cinste și slava veșnicului Dumnezeu și în buna pomenire și bunului lor nēm și al lor. Isprăvind-o la anul dela zidire lumii 7213 (1704 — 5).»

III. Biserica Grădiștea din Vlașca.

Legenda atribuie lui *Mihail Voevod* ctitoria acestui sfânlăcaș; în realitate însă Marele Erou, în urma diferitelor lupte cu Turcii, «milui, pentru dreaptă și credincioasă slujbă «ce i-au slujit», pe boierul Domniei sale jupân *Vălcule*, cu satul *Grădiștea*.

După trecere de peste o jumătate de secol urmașii lui *Vălcule* ridicară, cum spune pisania «Dumnezeiasca sfântă «această biserică, făcută den temelie ca să fie de pohvală «*Uspeniei Bogorodițe* cu toată voia *Bunei Vistiâr* și a jupânăsi lui *Grăjdani*. O, pré curată primêște! Vă dni lă «*Costantin Voevod*. Mșța Septemvrie 8 lt. 7166=1657.»

În interiorul bisericii, la mijloc, se află o piatră de mormânt, având pe margini următoarea inscripțiune:

(1) Muntele *Mateiași* îi poartă și azi numele; moșia era zestrea jupăniței *Maria*, mama lui *Mateiași Postelnicul Năsturel*, mort la vârsta de 17 ani. Jupânița însăși a murit după o săptămână dela nașterea lui *Mateiași*. Fiind botezat și înfiat de Doamna *Elena*, mulți l-au considerat ca fecior al lui *Matei Basarab* V. V.

† Aicea se repaosă jupâneasa Mariia, muma jupânului Bunei Ve^l
 «S(l)ugear și coconii lui Enachi, i Vla(d)u, Chirana. Mșta Dechemvrie 28
 vltō 7156 = 1647.»

În tinda bisericii s'a fost aflat o piatră de mormânt de 1^m,500 lungime și 0^m,720 lățime, azi, dată afară în curte, aproape ștearsă de tot; însă din actele familiei după care cucernicul paroh, sfinția sa părintele G. Popescu Sachelarie, posedă copii, pe această piatră ar fi fost inscripțiunea ce reproducem aci:

† Aci, sub această piatră, odihnește sufletul răposatei jupâneasa Grăj-dana fiica Nichii Slugerul feciorul Bunei Vistierul Grădișteanul. Și s'a pristăvit în luna Iunie 24 în zi de Vineri. În zilele bunului Domn «Șarban Vodă Basarab la 7155.»

Data 7155 este evident greșită. În adevăr, Șerban Vodă Basarab nu poate fi Radul Șerban Basarab, ci numai Șerban Cantacuzino, pe vremea căruia trăia și Nica Slugerul Grădișteanul. Eroarea provine dela zeci și credem că adevărata dată este 7195=1687 când, în adevăr, domnește Șarban Vodă. De alt-fel la 7195, zi-întâiu de Iunie a căzut Miercuri și, prin urmare, Miercuri 1, Miercuri 22 și Vineri 24 lune ne dovedește eroarea făcută la citirea milesimului.

Sfântul locaș a fost reparat în anul 1905 de către actualul proprietar al moșiei Grădiștea, d-l Matei I. Noica și soția d-sale Paraschiva. Fapta d-lui Noica este vrednică de toată lauda și această laudă ar fi strălucit mai cu putere dacă se păstră pe zidurile bisericii și chipurile vechilor ctitori.

Arătându-mi, cu această ocasiune, mahnirea ce simțiam în fața unui procedeu atât de neconform cu cerințele să zic numai istorice, Sfinția sa părintele parohul, mi-a explicat că a fost în intențiunea și dorința d-lui Noica să păstreze și chipurile vechilor ctitori, dar zugrăveala eră atât de întunecată și tencuiala se măcină cu ușurință în cât a trebuit să renunțe la restaurarea acestor chipuri ctitoricești. Dacă la fostul proprietar s'ar află copii după acele obraze boierești, d-l Noica ar putea încă să vină în ajutorul istoriei, reproducându-le pe pereți.

IV. Crucea-hrisov a lui Matei Basarab.

În județul Muscel, plasa Podgorii Golești, comuna Ștefănești, pe soseaua Pitești-Ștefănești-București, se află înfiptă, la încrucișarea acestei șosele naționale cu șoseaua din satul Târgu-Dealului-Stefănești, o cruce de piatră naltă de de 3^m,150, lată de 0^m,460 și groasă de 0^m,320. Brațele crucii au o lungime de 1^m,100 și o lățime de 0^m,430, ele sunt la 0^m,500 dela vârful crucii

Pe brațe și pe vârf se află:

Sus în dextra Soarele, în senestra luna nouă întoarsă și între ele I. H. I. I.; sub acestea un cerc cu inscripțiunea

IOAN. Cercul este flancat de câte 2 stele una sub alta, cu câte 6 raze; sub această inscripțiune un cerc mai mare cu inițialele **IC. Xc**; în dextra acestui cerc se află inițialele **MΘ** într'un cerc mai mic, iar în senestra inițialele **MP** asemenea într'un cerc; sub arcul cel mare se află inițialele **ΛΞΚ**, închise iarăși într'un cerc.

Pe corpul crucii începând de sub brațe se citește:

«† Adec eu robulă lui D(u)mnezeu lu^r Matei Băsărab Voivod și Domnă «a Tărâi Rumâneșt(i) văzândă Dumne mé plansoare acestor sâra(c)î «carii au vii în Délul Piteștilor, că-i asupriri cu vinăriciari de nu le iau «de în zévéł 1 cum au fost obiciaiul de (la) alți Domni bătrâni, ce-i asu- «proscu de le ia mai mult, Dumne mé m'am m(i)lostivit de am pus le- «gătur(i) în céstă sf(ă)ntă (cruce): Cine va hi vinăricéri (ori ai D)umne «mia ori în urma Dum(ne) mel(e) la alți Domni și le va strica ac(e)astă «(toc)mělă și nu va lua de în zévéł 1 . . . . și . . . . va bani 30 și de «ploc(on) bani 12 și de pârpar . . . . să pe . . . . bani 12 au va «strică ac(e)astă leg(ă)tur(ă) acela om să hie afurisit i blestemat de Vlă- «dica Xc și 300 și 18 sfinți părinți ij vā Nekie și parte cu Iuda și cu «Arie într'un loc în vé(c).»

General P. V. Năsturel.

BĂILE BĂLȚĂTEȘTI.

Ba Bălțatești este un drum prin mijlocul satului, foarte frumos drum, străjuit pe dreapta și pe stânga de arbori uriași. Satul mare, cu multe gospodării, cu câteva clădiri foarte curate, îți mângâie privirile.

Dar cine îți va vorbi despre sat și despre gospodării, când colo, sub deal, se înalță stabilimentul de băi al Bălțateștilor? Pe drumul mare care vine dela Piatra, care duce la mănăstiri și la Târgul Neamțului, când încep a sosi, în obișnuitul nour de pulbere, trăsurile cu vizitatori, — cine se uită la sat? Privirile dornice se îndreptă spre fund, supt geana de pădure, unde se înalță clădirile nouă, unde este un restaurant de mâna întâia, o muzică dela București și un otel cum rar se găsește.

Bolnavi puțini. Și câți sunt, au nevoie de liniște: vin odată, ș'a doua oară uu mai au ce căută. Oamenii cari vin aici, vin din alte pricini. Mai întâiu și mai întâiu, vin să pe-treacă. — Despre celelalte argumente nu-i nevoie să mai vorbim; acesta face cât toate celelalte.

Petreceri se găsesc și-n alte părți negreșit. Omul grămădit în plictiseala Bucureștilor, ori în praful unui oraș ori-

care ar fi el, vrea să intre în bogăția de viață a naturii, în mireazma pădurilor de brazi, și mai ales în liniștea mănăstirească a unui colțisor de raiu, într'o poiană singuratică. unde nu mai aude, măcar puțină vreme, larma și zbuciumul vieții.

Ce se întâmplă însă? La stațiile de băi se adună o lume pestriță, care nu suferă nici de cum de vre-o boală, se adună lume multă care are sete de petrecere. Iar omul de mijloc doar nu părăsește zadarnic Bucureștii. Dacă nu va găsi la băi pe prietenul căsniciei sale, pe dușmanii lui, pe mătușa a cărei moștenire o așteaptă, dacă nu va găsi viața întreagă a orașului pe care l-a părăsit, — atunci de ce Dumnezeu se mai turbură, de ce-și răscolește gospodăria, ș'o încarcă în munți de cufere, de ce se ceartă cu conductorii în trenuri, de ce înjură pe hamali în gări, de ce mai țipă de moarte cucoanele când trăsura grea se cumpanește la cotitura mai scurtă a unui drum?

Ce rost are altfel viața? De ce cheltuește omul banii? Aici ai baluri? Ai lume? Cheltuești bani? Petreci bine, tot așa de bine cum ai petrece la București. Ai ca adaus necazurile dusului și ale întorsului, dar asta nu se mai bagă în seamă, — căci la urma urmei și după asta se găsește o răsplată. O toamnă ș'o iarnă întreagă ai de povestit unui oraș întreg cât de bine ai petrecut, frumoasă sau puțin frumoasă doamnă, și mult te vei bucura când vecinele și prietenele, la povestirile dumitale înflăcărate, se vor face galbene de necaz și de invidie!

*

Pe drumul străjuit de copaci uriași am intrat în Bălța-tești. Un timp am mers prin întunec. Căsuțele se zăreau negre printre grădini, ori la marginea drumului, cu feres-trucile lor luminate. Oameni treceau pe supt arbori, ca umbre, vorbind domol.

Deodată zărim în văzduh, în fund, un fum luminos alburiu, apoi și lumina electrică se arată vioae, pâl păind. Muzica cântă un vals, a cărui legănare domoală vine până la noi, prin noaptea liniștită. Ne apropiem. Clădiri mari, curate, în grădini bine îngrijite. În fund, restaurantul, unde cântă muzica. Un portar cu livrea, cu nasturi lucitori, ne ese în-nainte, se ploconește foarte ceremonios și ne arată drumul

pe care-l vedem destul de bine noi singuri. Pe terasa restaurantului câțiva tineri au isprăvit cina și vorbesc înfierbântați în jurul paharelor pline. O familie s'a grămădit mai în fund: două fete ciripesc vesel și cucoana vorbește și râde prea tare.

Un chelner în ținută reglementară, cu frac și cu șervetul pe brațul stâng, se înclină, ne încredințează că au vinul cel mai bun, vinul propriu, al stabilimentului, ne destăinuiește că orchestra care cântă așa de minunat e din București, tocmai din București, și ne aduce, alergând ca'n izbiri de vânt, câte-o sardea, jumări, două jumătăți de pui și câte-un pământel de vin, pentru care, după adânci socoteli, plătim opt franci. Scump, dar face: vin din pivnițele stabilimentului, cu apă puțină, orchestră dela București, portar în livrea, chelner care aleargă și te servește gâfâind, și puiul fript destul de grabnic, așa ca să-l poată stășia un tânăr cu măsele de oțel.

Suntem foarte încântați. Și chelner și portar, toată lumea ne salută cu o ceremonie fără cusur, — iar noi după ce eșim din această civilizată sălbătăcie, ne uităm în dreapta și n stânga, și prietenul meu mă întreabă:

«Ei, acū unde mergem să mâncăm ceva! Eu, drept să-ți spun, nu mai pot de foame...»

Iar taratul dela București cântă cu duioșie și becurile electrice pâlpaie somnoroase.

*

Fericiți muritorii cari, venind pe aceste meleaguri, nu mai pot de bucurie la vederea chelnerului și la scumpetea lucrurilor. Cu mirare și cu uimire se uită unul la altul: Pe cinste, poți jura că ești la București, absolut nici o deosebire!...

Dar aceasta nu-i nimic. Petrecerile sunt ce sunt. Balurile mai ales, balurile în care se vânează băieți *bun* și fete cu zestre, sunt adevărate încântări. Petrecerile carnavalului, balurile orașelor, iarna, sunt nimicuri. Aici, în saloanele băilor, oricine știe că veselile sunt fără frâu. Băile sunt locuri de petrecere și nimic altceva! Poate de una din aceste petreceri însușite s'a minunat așa de tare un Arab, un om care venea din sălbătăciile Asiei... Înâmplarea aceasta cu Arabul e povestită de un om foarte fin, care a scris multe lucruri frumoase acū o jumătate de veac. Se potrivește, mi se pare, și aici.

Zice-că un Arab, — om cu trecere în țara lui, și-a părăsit haremul și palatul lui de lene și a venit să viziteze Europa, și Parisul mai ales, despre care se spun atâtea minuni până la marginea pământului. În Paris, face legături cu câțiva oameni de seamă și, dus de ei, vizitează teatrul și opera.

«Ei, îți place ? întrebă unul din Europeni.

— Da, zice simplu străinul. De ce să nu-mi placă ?

Mai vede Luvrul, vede alte lucruri din vechi rămase, palate, catedrale, — Arabul mărturisește că toate-i plac, cum nu. De plăcut, îi plăceau, se vedea, dar fiind om de gust și puțin cam șiret, n'avea plăcerea prea gălăgioasă.

În sfârșit, ca om de seamă în țara lui ce eră, e poftit la o petrecere în lumea mare, unde o muzică aleasă cântă și unde cavalerii la modă și doamnele cele mai frumoase trebuiau să danțeze, — bunăoară cum se danțează cu toată inima la o stație de băi, unde cântă o orchestră cu adevărat bucureșteană.

Intră Asiaticul : vede strălucirea aceea orbitoare, vede oaspeți în haine scumpe, simte mirosul florilor, privește la covoarele prețioase din juru-i, ascultă melodiile armonioase care cereau legănările jocului, — și rămâne uimit, cu ochii mari.

«A ! aici ai dat de dracul, Arabule ! își zic Franțujii ; aici n'ai putut să-ți mai stăpânești admirația . . .»

Și'n adevăr Arabul părea foarte mișcat și întrebă cu luare-aminte :

«Cum se numește mă rog petrecerea asta ?

— Bal se numește.

— Așa ? Și danțează bărbații cu femeile ?

— Da».

Străinul pare foarte minunat, pleacă, și Europenii rămân încântați că în sfârșit oaspetele a fost așa de mișcat de o petrecere europeană.

Trece un timp. — Iată că vine din țara aceea depărtată, în care se întorsese străinul, o carte. Cei ce-l primiseră, o răsfoesc, nu înțeleg nimica, dar pricep, că au de-aface cu impresiile Asiaticului. Ca oameni curioși ce erau, se duc la un profesor bătrân care știă limba arăbească și i-o dau lui s'o citească, și de ce-o afla acolo să le spue și lor.

N'a fost mică uimirea lor când profesorul le-a tradus o pagină din cartea aceea, în care călătorul vorbea cam așa :

«Printre toate ciudăţeniile ţărilor pe care le-am colindat, una mai ales m'a izbit, în Paris: o petrecere a Europeanilor, care se cheamă *bal*. Se adună la un loc, într'o casă împodobită frumos, între flori şi parfumuri, bărbaţi foarte veseli, şi femei cari au braţele goale şi sânii goi... Se dedau unui joc foarte ciudat, înlănţuindu-şi braţele: câte un bărbat şi câte o femeie. După ce se aşază astfel o vreme, într'un târziu sting luminile şi încep o defrânare grozavă... Pentru poftetele lor sunt pregătite anume sofale şi covoare scumpe. Eu n'am stat până la sfârşit şi n'am văzut, — dar jocul lor, şi femeile pe jumătate goale, şi pregătirile, nu se poate să aibă alt sfârşit...»

Dacă Parizienii au rămas mulţumiţi de judecata Asiaticului, povestea nu spune. Vinovat pentru greşala lui nu ştiu dacă a fost el, ori noi am fost vinovaţi, cu greşala noastră.

Mihail Sadoveanu.

Lupta în potrive beţiei.

Sau speriat în Franţa de relele pricinuite de băuturi spirtoase. Au făcut legi, s'au luat măsuri, căci văd că merg la peire şi înjosire, dacă nu se pune stavilă reului.

Au înţeles că un popor cu mintea întunecată de băutură şi cu simţirile selbătăcite nu poate purta cea mare pentru traiu, nici în vreme de pace, nici în războiu.

Au înţeles că beţia prăpădeşte nu numai pe omul bântuit de această patimă, dar şi pe urmaşii lui, chinuind şi amărând pe toţi cei cari stau în legătură cu beţivul ca rude, ca soţie sau ca prieteni ori vecini.

Sub nume de beţie nu trebuie să înţelegem numai starea aceea când dânsul e ameţit, umblă împleticindu-se şi izbindu-se de garduri sau rostogolindu se prin şanţuri, ci şi deprinderea de-a bea regulat în fie-care zi un număr de păhare de rachiu sau de aşă zise «licheururi» sau mai bine spirturi îndulcite şi cu tot felul de mirodenii în ele. Ca să nu crează cineva că e reu de băut numai rachiuri sau spirturi, vom spune că vinul şi berea pot fi tot aşă de vătămătoare, dacă numărul păharelor golite e mărişor. Un păhar de vin sau unul de bere nu poate face reu, dar păcatul e că la treaba asta e greu să te opreşti la vreme. Merge vorba de-o halbă de bere sau de-un pahar de vin şi când colo di'ntr'un păhar se fac cinci, dacă nu zece: pagubă mare pentru pungă şi tot aşă de mare şi pentru sănătate.

Intr'o povaţă ce ministerul treburilor dinnăuntru a trimis-o

Cum se sfârșese chefulite.

nu de mult către prefecti și primari vorbește de lupta ce trebuie împotriva *primejdiei celei mai mari ce amenință pe poporul francezesc*. Și cu drept cuvânt, căci în Franța se bea mai mult de cât ori în ce țeară alta din lume.

E acolo legea dela 1873 care pedepsește pe cei ce se vor prinde beți pe uliți, în piețe, în cafenele, în crâșme și în alte locuri. Dar legea a ramas slove negre pe hârtie albă; căci cei în drept par a o fi uitat sau a o da la spate.

De-asemena aceeași lege oprește pe crâșmari sau alți desfăcători de băuturi spirtoase a mai da de băut la inși amețiți sau beți. Ii oprește a vinde astfel de băuturi la tineri sub șasesprezece ani.

Cere deci ministrul să se aibă în vedere călcarea legeri și să se pedepsească vinovații.

Mai e o lege dela 1880, prin care se da drept primarilor a nu lăsa penimeni să deschiză crâșme sau catenele prin apropiere de bisereci, țințerime, spitale, școli primare sau mai înnalte. Dar nici în privința această nu s'a luat mai nici o măsură. Abia într'o mie de comune par a fi auzit de lege!

Ministrul cere să i se respunză dece nu țin seamă de lege și dece nu se folosesc primarii de dreptul ce li s'a dat.

Dr. Ouadé arată că pricina nu e numai nepăsarea sau interseul bănesc al unor consilierii comunali, ci în deosebi teama de a nu se certa cu crâșmarii, oameni cu trecere la alegeri.

La noi lupta în potriva năravului băuturii trebuie să înceapă cu stăruință și pe toate căile. Innainte de toate pilda cea bună trebuie s'o dea oamenii cei luminați din sate și mahalale. Dacă li s'ar vorbi celor nevoiași, zi și noapte, că băuturile spirtoase și beția sunt lucru reu și rușinos, ar fi în zadar, pe câtă vreme vor vedeă pe dătătorii de povețe bând din bielșug sau chiar îmbătându-se. Pe urmă trebuie scoasă din capetele oamenilor credința că rachiul sau băuturile spirtoase dau putere. Mulți au văzut mume dând copiilor de țâță pâine muiată în rachiu ca să doarmă sau să capete putere! Bine înțeles că ar trebui mai întâiu ca înșiși apostolii cumpătării să se încredințeze că băuturile spirtoase nu dau putere sau vlagă, ci că di'mpotrivă slăbesc și că puterea ce par a da e o înșelăciune.

Mai în deosebi în mahalalele orașelor, și mai mult de cât ori unde în ale Bucureștilor, norodul e foarte stricat. E destul să ne uităm la așa zisele mustării sau crâșme proaste și le vom vedeă pline până noaptea târziu, în fie-care seară, de oameni tineri, cari cheltuesc tot ce au câștigat și a doua zi se duc la muncă hămeiți și ca vai de om. Neapărat că'n cele crâșme nu lipsesc nici femeile (slugi sau Dumnezeu mai știe ce), cari țin la petrecere cu bărbații.

Câtă vreme crâșmele vor fi pline, la ce ne putem aștepta? La muncă încordată și cu pricepere făcută? La banii puși la case de economie? La ridicarea Românilor și la scuturarea jugului sub care ne-au pus străinii ce s'au așezat între noi și se

vor mai așeză? La întemeierea de căsătorii binecuvântate cu copii și cari să meargă îmbogățindu-se?

Ori cine înțelege că vom ajunge cu totul la alt sfârșit și că, dacă nu vom luă seamă, ni se va spune în față, din ce în ce mai des și mai apăsător, că Românul nu e vrednic a trăi muncind și că tot ce e în țara aceasta se datorește străinilor. Incheierea va fi că vor cere să aibă tot ei privegherea, paza și cârmuirea, ca unii ce au interese mari de apărat.

Astfel de vorbe le-au și spus pe seama noastră nu o dată și le spun mereu.

Iată de ce ne bucurăm, când auzim c'o să înceapă și în mahalalele noastre mișcare de ridicare și întărire a Românilor doritori de-a fi stăpâni în țeara lor. Unul din dușmanii în potriiva cărora o să avem de purtat războiul, e și patima beției.

Cu mintea limpede se poartă și se câștigă războaiele. Cine merge la luptă cu fumurile spirtului în cap, pățește rușine.

Dr. Lux.

CARTEA ȘI VIAȚA.

Departe de noi credința că nu-i de mare folos cartea, Da, e de mare folos; dar să nu uităm lumea aeeva. Erau foarte cumiți cei vechi, cari au zis că: *nimic nu e în minte, dacă n'a fost și în simțuri*. Dar trebuie adăogat, pe lângă cele cinci simțuri și pe'al șealsea. Numai punând în mișcare mușchii, ne dăm seama de o mulțime de lucruri: întâmpinăm greutate și dăm prilej minții să lucreze și să afle feluri și chipuri de a le învinge. Invățătura numai din carte are două rele: întâiu, desvață mintea de orice lucrare practică, face pe om neîndemănat; numai e, cum am zice, om întreg, care nu se slujește, pe lângă creeri și de cele zece degete. Omul a ajuns a fi om, slujindu-se nu numai de cugetare, dar și de mușchii mâinilor și degetelor. Mintea porunceă și aceștia împlineau poruncile; iar când nu mai puteau, mintea trebuia să vie în ajutor cu chibzuieli nouă. Munca a înlesnit înnaintarea omenirii.

Prin carte se pot păstră și împrăștiă mai bine toate descoperirile minții, dar pentru asta trebuie însoțită și stăpănită de lucrarea practică. Altfel cartea nu-și îndeplinește menirea; căci, în loc să ajute și să lumineze mințile, înlesnind lucrul practic, aduce tânjeală și neputință la muncă: O învățătură de zeci de ani, scoasă numai din cărți, strică puterea judecăței; omul nu mai deosebește ce se poate de ce nu se poate, fiindcă în carte merg toate lesne. Ba deseori se face chiar un fel de prăpastie între carte și muncă. Insuși

țeranul ajunge la credință că învățătura de carte trebuie s'aducă după sine un traiu fără de muncă practică. Iată ce zice Riedler despre cei cu învățătura căpătată numai din cărți:

«Știu, dar nu pot; au auzit multe, dar fără să le fi văzut și pipăit. Și-au făcut închipuri, dar nu le-au pătruns înțelesul; judecă bunătatea sau reutatea faptelor fără a le cunoaște aeeva. Astea sunt roadele cărturarilor vechi.

De aceea capătă îngâmfare, închipuindu-și că știu grozav de mult și desprețuesc greutățile și îndărătnicia lucrurilor adevărate. Ba chiar desprețuiesc și munca. Acest fel de învățătură depărtează dela practică».

Acum vedem cât de mare dreptate au acei cari îndrumează școlile spre muncă practică. Greșesc acei cari cred că școala sâtească are menirea să învețe pe copii numai a cetii, a scrie, și-a socoti. Școala trebuie să-l pregătească și să-l înarmeze pentru viață. Dar pentru asta n'ajung cartea și vorbele, trebuie pilde și școlarii să lucreze singuri și din muncă să se lumineze și să-și întărească judecata și agerească simțurile. Se vaită unii de îndărătnicia sâteanului, care nu vrea să se ia după sfaturi și vorbe. Această îndărătnicie înse e foarte firească: pricina este că mintea țeranului e deprinsă să vază aeeva faptele, nu numai să le auză ca pe niște basme. Cunoștiințele lui, bune rele cum sunt, i s'au întipărit prin simțuri și prin muncă; pe când spusele învățătorului sau ale conferențiarilor sunt vorbe, fie oricât de folositoare, dar sunt știință fără putință.

Sâteanul n'are nici vreme nici destule cunoștiinți, să cerce. Un cărturar vrea să-l învețe pe țeran că e reu cum lucrează pământul, că trebuie să-l îngrășe, să semene nutreț pentru vite și o mulțime de sfaturi bune, dar luate de pe carte. Cărturarul poate n'a făcut niciodată practică, nu cunoaște o mulțime de amănunte, astfel că țeranul, dacă l-ar urmă, ori n'ar reuși, ori ar întimpină greutăți, pe cari nu le-ar putea învinge, nefiind pregătit. Știind că în cele mai mici lucrări practice sunt o sumedenie de întâmplări neprevăzute, de cari numai cel ce lucrează își dă seamă, sâteanul, cu mintea lui practică, simte slăbiciunea celor ce-i vorbesc, simte că au o știință fără de putință. E același lucru, ca și cum, nefiind croitor, ai cetii o carte pe larg despre croitorie și ai voi să dai lecții de aceeaș meșteșug. Negreșit cel întâiu cărpaciu va fi mai iscusit de cât noi, și-și va bate joc de toate spusele noastre; va simți că nu știm a ține acul nici a face nod.

Atunci, ce încredere să aibă el în spusele noastre, fie ele cât de frumoase și mari, dacă vede că nu le știm pe cele mici? Așa, bunăoară, se zice că, după ce un conferențiar a vorbit de foloasele îngrășemintelor chimice și de alte lucruri bune pentru grâu, secară, ovăz, un sâtean mucalit scoase niște spice de grâu, de ovăz și de secară și zise:

— Frumos ai grăit, domnule, dar ian spune-mi care ce neam de pâine e ?

Conferențiarul a sfeclit-o ; dar arată într'un noroc spicele de ovăz și zise că-s de grâu ! Sătenii au râs. Pas să mai crează ceva din cele spuse !

Așa se va întâmplă și cu sfaturile morale, câtă vreme nu se cunoaște felul de a trăi și cugetă al săteanului. Indărătnicia, de care îl învinuim e din pricină că el e deprins să vadă și să pipăie ce aude și nu să lucreze pe închipuite. Muncind, mîntea e mereu ținută trează de piedecile ce se ivesc. Mîntea care lucrează numai cetind nu întâmpină piedeci: cartea nu mușcă, nu sare 'n cap, nu primejduște și nu se înpotrivește ; ne întâmpinând piedeci, mîntea nu se agerește mereu, ci dacă ai cap bun și judecată, e de ajuns. De aceea amar se înșeală cărturarii cari merg la sate, crezând că prin vorbe vor schimbă pe țerani. Asta nu se poate și nici n'ar fi de folos.

Din cele spuse vedem că, dacă săteanul nu trimite de bună voie copilul la școală, pricina e că vede puțin folos. Școala, în loc să-l lumineze și pregătească pe nesimțite și firește pentru meșteșugul de plugar și de cetățean, îl înstrăinează. Zic unii că școala are numai menirea să învețe a ceti, a serie, a socoti nu și gospodăria și agricultura. Dar țeranul nu poate primi să piarză copilul șase ani pentru un cetit și scris ca vai de el. Poate în alte țeri, unde sătenii sunt agricultori iscușiți, să meargă așa ; dar la noi nu.

Cu cât vedem că sătenii sunt mai îndărătnici, cu atâta mai mult școala trebuie să stăruie a face din tineret gospodari model. S'ar putea face mult și asupra celor mai în vrâstă, dar unind vorbele cu pilde, cum s'a făcut în Italia cu câmpurile de cercare. De unde țeranii își băteau joc de spusele conferențiarilor, când au văzut cătimea de grâu împătrită și frumoasă de pe bucata de pământ îngrășată cu îngrășăminte chimice, au cerut să li se dea și lor.

Pentru ca săteanul să crează și să urmeze sfaturile bune ce i se dau, trebuie să le vadă puse în lucrare.

Sofia Nădejde.

Bănci populare.

În comuna Cerașu din județul Prahova, prin inițiativa și stăruința d-lui V. Mihăilescu-Drajna, directorul școlii locale, s'a înființat pe ziua de 1 Ianuarie 1907 o bancă populară cu numele «Libertatea», având până în prezent 306 societari. Situațiunea sumară încheiată în seara zilei de 10 Maiu c., ne arată că afacerile acestei societăți trec peste suma de 40.000 lei.

HIDROMELUL.

Din vremile vechi, mierea a fost întrebuițată la pregătirea unei băuturi plăcute și sănătoase, numită *hidromel*. Când e bine pregătită, această băutură are toate însușirile vinului. La noi, hidromelul e cunoscut azi mai mult din nume. Pricina trebuie s'o căutăm în primul rând, în imputinarea din ce în ce mai mare a stupilor și în al doilea rând, în necunoștința stuparilor de a-l pregăti.

În hidromel, mierea și apele ce rămân dela spălarea uneltelor și a cerii își pot găsi mare întrebuițare. El e mijlocul cel mai sigur de desfacere al mierii, care nu poate fi altfel vândută. Astfel hidromelul ar putea ajunge o băutură obicinuită, al cărui preț să nu întrecă pe al vinului.

Hidromelul e un amestec de miere cu apă. În proporții potrivite, acest amestec e asemănător cu mustul de struguri, ale cărui proprietăți și însușiri le are. Ca și mustul de struguri și de poame, amestecul acesta suferă la o căldură potrivită, lucrarea fermenților care prefac dulceața în spirt și devine după fierbere o băutură spirtuoasă la fel cu vinul.

În țările, unde creșterea albinelor e răspândită, se fabrică hidromel de către mulți stupari, pentru trebuințele lor. Fiecare își are felul său propriu de a fabrica la întâmplare, fără nici o cunoștință sigură, hidromeluri de cele mai multe ori proaste. Nimeni nu-și dedea osteneală să studieze cu deamănuntul modul lui de pregătire, în condițiunile cele mai priitoare. Abia în timpul din urmă, câțiva stupari învățați s'au datat cu dinadinsul acestor studii și astăzi știința e în stăpânirea procedeiilor celor mai sigure de reușită. Printre greutățile, pe care le întâmpinăm la fabricarea hidromelului sunt 2 de căpetenie: încetineala fierberii și păstrarea unei călduri neschimbate. Când încerci a pregăti această băutură, te isbești de greutatea cu care mustul de miere intră în fierbere, și de încetineala cu care se prefac dulceața mierii în spirt. Fierberea durează adesea mai multe luni, ba chiar un an.

Mustul de miere nu intră repede în fierbere, ca cel de struguri, fiindcă nu poartă în el maioua care să se prăsească îndată și să prefacă dulceața în spirt. Mierea curată cum ne-o dă extractorul e lipsită cu desăvârșire de fermenți și-i mai lipsește hrana trebuincioasă pentru prăsierea lor. Ea cuprinde încă acid formic, antiseptic puternic, pus de albine în căsuțe, tocmai ca să împiedice orice fierbere. Chiar când intră în fierbere, durata lungă a prefacerii dulceții în spirt dă timp să se prăsească alte soiuri de fermenți care prefac mustul în oțet.

Lucrul de căpetenie la fabricarea hidromelului e să căpătăm o fierbere mare și repede, care să năbușească prăsierea fermenților de oțet și să prefacă fără primejdie dulceața în spirt. Pentru aceasta se cere:

- 1) Să însămânțăm mustul cu o maiă bună pregătită.
- 2) Să dăm fermenților o hrană care să răspundă cerințelor pentru prăsirea lor;
- 3) Să punem mustul la o căldură cât mai priitoare viețuirii fermenților.

Sunt mai multe metode pentru a pregăti hidromelul, printr'o fierbere regulată, repede și deplină. Pare că metoda care dă cele mai bune rezultate e aceea care alege ca maiă, chiar strugurele.

Fabricarea hidromelului cu struguri. Metoda Godon.
Punem într'un butoi curat, struguri mustiți, socotind câte 5—6 kg. la 100 de litri de must de miere. Topim apoi miere curată în apă caldă, în proporție de 400 grame la un litru de apă, când vrem să căpătăm un hidromel de 15°—16° grade tărie și numai 220—230 grame miere la litru de apă pentru un hidromel de 10—12 grade tărie. Turnăm mustul peste struguri, lăsând butoiul gol de câteva degete pentru fier. Puțin acid tartric (20 grame la 100 litri must) zorește fierberea și dă băuturii un gust acrișor, plăcut. A doua zi boștina de struguri s'a ridicat deasupra; mustul a dat în fier și căldura din el s'a urcat la 25—28 grade centigrade, când afară sunt numai 10—12 grade. Invelim butoiul cu o pătură groasă ca să nu-și piardă căldura și să nu pătrundă albinele la must.

Dimineața și seara mestecăm boștina cu un băț, afară de zilele din urmă, când fierberea e pe slârșit. Atunci ne mulțumim a scoate pe cep cam a treia parte din must și a-l vărsa pe vrană. După 9—10 zile, și cel mult 15, hidromelul a stat din fier. Il lăsăm puțin timp să se liniștească deplin și apoi îl trecem în alt vas, în care se limpezește.

(Va urma)

N. Nicolaescu și G. Stoinescu.

Scroafele cari vor să fete.

Revista *Economia* din Caransebeș dă următoarele amănunte despre îngrijirile ce trebuie date scroafelor cari sunt gata a fătă.

Apropiindu-se timpul de a fătă, trebuie în prima linie să ne îngrijim de o poiată largă, sănătoasă și nu prea rece. Aici apoi facem din scânduri un despărțământ, unde să poată intra numai purceii cei mici, și unul mai mare numai pentru scroafă. Aceste despărțăminte se pot face — dacă nu avem alt loc — și în grajdul vitelor cornute. Scroafa se poate îmblânzi mult și prin aceea, că nainte de fătare o scărpinăm pe spate și pe foale. În acest caz ea se culcă mai iute și după fătat se poartă mult mai blândă față de purcelași.

DIN VIAȚA LUI LINNEU

Somnul florilor.

Vestitul botanist svedian Linneu a descoperit somnul plantelor. Intr'o noapte voi să cerceteze niște amănunte la o floare de Rochița rândunelei. Eră întunec beznă, dar știă bine unde văzuse, de cu ziuă, o mulțime de flori de-acestea mari și deschise de curând. Luă așa dar un felinar și se duse să rupă câteva. Când colo nici urmă de flori, numai frunze. Iși închipui că le-o fi rupt cinevă și se întoarse destul de plictisit în casă. Care nu i-a fost însă mirarea, când, a doua zi, găsi florile la locul știut mai frumoase și mai deschise decât ori când. In noaptea următoare, s'a dus să vază ce e cu șiretenia asta. Florile întraseră ca'n pământ. Dar acuma n'a mai stat la îndoială și-a aflat că florile noaptea se 'nchid, «dorm ca și animalele». Mai pe urmă s'a aflat că și frunzele dorm.

Linneu și bălaurul dela Hamburg.

In muzeul orașului Hamburg se află un schelet de puiu de balaur cu șapte capete. Veneă lume de pe lume să-l vază și se află acolo de multă vreme. Odată merge Linneu și bagă de seamă că în loc să fie bălaur eră un schelet de dihor și că în adevăr aveă șapte capete, dar dela șapte dihori și prinse cu sârmă, dar cari nici odată nu stătuseră pe același trup.

N'are ce face și spune adevărul. Atâta i-a trebuit. Și-a aprins paie 'n cap, nu numai cu părinții orașului, dar și cu cel ce aveă drepturi asupra așa zisului balaur.

Au voit să-i facă proces și-a trebuit să fugă ca un tâlhar la vreme de noapte, în haine schimbate!

Aceste istorioare se povestesc pentru că se serbează acuma două sute de ani dela nașterea lui Linneu.

Legea școlară din Ungaria.

Legea școlară prezentată de Ministrul Appony, votată de Camera, Deputaților s'a votat și de adunarea Magnaților. Episcopii români au luat cuvântul și au combătut-o.

NARVALUL

În apele mărilor și ale oceanelor trăesc o sumedenie de viețăți, cari la cea dintâiu aruncătură de ochi pot fi luate drept pești. Printre ele sunt unele foarte curioase, atât prin făptura cât și prin apucăturile lor, și de aceea merită să fie mai bine cunoscute.

Între asemenea animale numim: balena, delphinul, cacelotul, narvalul și altele. De data asta vom vorbi numai de unul din ele, căruia i se zice *narval*.

Narvalul este un animal destul de ciudat la înfățișare.

Corpul său se subțiează dela cap către coadă în chip de fus, așa că neștiutorii l-ar putea socoti fără multă gândire că e pește. Capul narvalului are botul scurt, fruntea rotunjită, doi ochi mici și o gură nu tocmai mare.

În falca de sus, el are doi dinți, dintre care cel din dreapta este ascuns în gingie, iar cel din stânga este lungit afară din gură, întocmai ca o sulică răsucită și teșită la vârf.

Acestui dinte i se dă numele de apărătoare și este cam cât a treia parte din lungimea totală a animalului.

Când e tânăr, narvalul are în falca de sus trei perechi de dinți, cari dispar, când îmbătrânește. La femeie, apărătoarea este totdeauna mică.

Narvalul folosește acest dinte uriaș ca armă de atac și de apărare. Se spune că îi mai slujește ca să spargă ghiata prin mărilor cele înghețate dela pol, pe unde trăește. Ii mai slujește încă, spre a deslipi depe stânci animale cu coajă, pe care le mănâncă.

Deasupra capului, narvalul are o răsufătoare în chip de seceră, pe unde aruncă apa afară, când respiră.

De o parte și de alta a trunchiului, acest animal are două înotătoare în formă de lopeți. Trupul i se sfârșește cu o coadă mare și foarte puternică, despărțită în două.

Narvalul este acoperit cu piele, lipsită de păr, însă strălucitor, sub care se află un strat gros de grăsime.

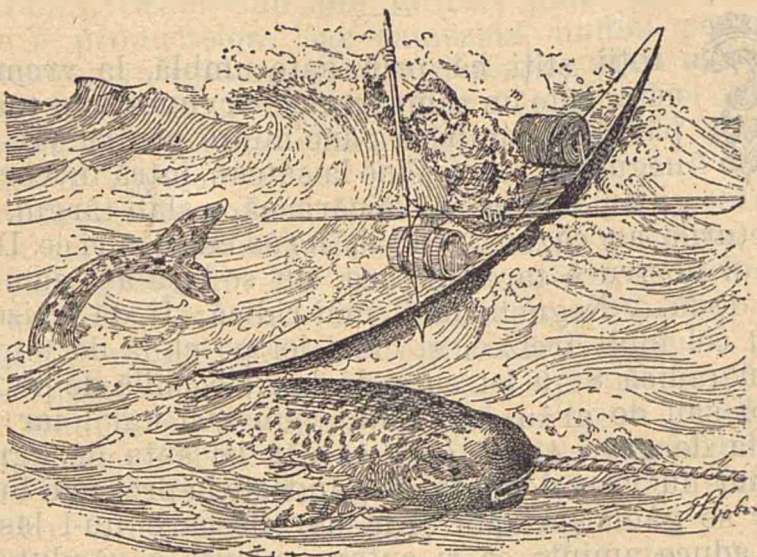
La tinerete, pielea îi e cenușie închisă cu pete negre, albă pe de lături și pe pânțele. Când îmbătrânește, pielea se îngălbenește, iar petele se mai deschid la față și se mai măresc.

Narvalii trăesc în mărilor înghețate. Ei umblă în cete decâte cincisprezece până la douăzeci și înoată cu mare iuțea. Le place să se joce veseli în apă, făcând un șgomot asurzitor. Corăbierii spun că i-au văzut adesea, cum se țineau după corăbii și cum își încrucișeau apărătorile lor, întocmai ca niște spade lungi.

Narvalul se hrănește cu raci, cu melci fără de coaje și cu pești. Credința că ei se folosesc de apărători, ca să facă bătaie cu balena, nu este întemeiată. Și la urma urmei n'ar avea de

ce să se lupte cu aceste animale uriașe, căci nu le folosesc nici ca hrană și nici ca pradă.

Locuitorii Nordului vânează narvalii pentru carne, pe care o găsesc foarte bună de mâncare.

Vânătoare de Narval.

Cu deosebire untura este gustoasă. Din apărători se fac lucruri asemănătoare cu cele de fildș. Cu toate astea, narvalii nu se vânează atât de mult, pentrucă se prind cu anevoință, din pricina mării iușeli cu cari innoată.

Cu apărătoare cu tot, narvalul ajunge la o mărime de aproape 10 metri.

Narvalul este un mamifer, adică naște pui vii și-i hrănește cu lapte.

G. T.

Pentru mătrice.

¶ Când copiii au tăeturi, dureri de pânțece, își freacă picioarele, se svârcolesc, să li se dea una sau două lingurițe unt de ricin ori sirop de revent, ori două lingurițe de dulceață ori să li se bage la șezut un săpunel din săpun tăiat subțire ca un condeiu de găscă și uns cu untdelemn ori să li se facă clis-tire cu apă căldicică și puțin untdelemn.

Societăți pentru vânzarea în comun a produselor

(Dintr'o cuvântare către săteni).

«Cu toții știți că prin sate umblă, la vremea asta, câte un samsar, care arvunește în toate părțile și cumpără pâine multă pentru vre-un negustor mare. Vine la sătean, intră în vorbă și nu uită a se văicără că e slab târgul, că prețurile au căzut... Și-l ia 'n răs cu te miri ce. Dar omul nostru e tare de târg, nu se lasă așa cu una cu două... Negustorul îl mai ridică: Îi dă treizeci sau cel mult treizeci și cinci lei pe chila de popușoiu (adică 8—9 lei suta de kgr.; o chilă de popușoiu sau de grâu cântărind cam 400 kgr); iar pe chila de grâu 45 lei (sau 11—12 lei suta de kgr.). Omul nu vrea deodată, se gândește la preț mai bun, dar se gândește apoi și la nevoile care nu-l lasă; își aduce aminte că și cutare megieș a vândut la târg chiar, ori la iarmaroc (obor) tot cam cu prețul ista și, după multă târăgăneală, se învoește. Îi dă cele două chile de popușoiu și una de grâu, primește banii și începe a împărți... Dar iată că după trecere de câteva zile sau o săptămână, aude că proprietarul dela moșia asta sau cealaltă, a vândut tot acuma popușoiu cu 50 lei chila, iar nu cu 35, și grâul cu 65 și nici de cum cu 45...

«Va să zică cu 15 lei mai mult la chila de popușoiu — se gândește omul — și cu 20 lei mai mult la grâu. La două chile de popușoi și una de grâu am pierdut eu dar $15 + 15 + 20 = 50$ lei în capăt! Poate că proprietarul are sumă mare de chile și se împacă deadreptul cu negustorii mari, dar eu ce pot să fac pentru o chilă două de pâine ce-o am de dat?... Și cu toate astea, ce bine-ar fi să fi luat și eu acuma cu 50 lei mai mult!»

Oameni buni, părerea de rău a creștinului acestuia e cu totul dreaptă. Și e foarte adevărat că el a pierdut 50 lei ca și cum i-ar fi furat cineva din pungă, ori i-ar fi svârlit într'o baltă! Adică au

fost câștigați de samsar, pentru că negustorul mare îi plătește samsarului tot după cum sunt prețurile la Galați, Brăila sau alte târguri mari de desfacere a produselor. Dar samsarul, numai pentru mijlocirea între cumpărător și un vânzător a luat 50 de lei. El însă cumpără mult. Cât câștigă el oare, dacă ia dela 100 de oameni tot câte 50 lei? 5.000 de lei în capăt!

Și băgați de seamă, c'am făcut socoteala pentru omul care vinde toamna sau iarna și, ori cum, ia paralele grămadă. Dar câți nu sunt cari, gătuiți de nevoie, vând înaintea de-a culege, pe prețuri de nimic! Și atunci pierderea e mult mai mare.

De asemenea să nu uităm că d-voastră nu pierdeți numai la vânzarea popușoiului și a grâului, ci tot așa vă zboară o mare parte din câștigul drept și la vânzarea vinului, a fructelor și chiar a pasărilor, a laptelui și a altor roduri.

Acum e întrebarea: ați putea scăpa de nevoia asta? s'ar putea ca acei bani să rămâie în pungile d-voastră? Puteți, oameni buni, și încă ușor. Anume: printr'o *tovărășie* între d-voastră. Ceeace nu poate face un om singur, pot face mai mulți uniți, căci știți vorba ceea: «În unire stă puterea.»

În alte țeri, ca Germania, Norvegia, sunt multe *tovărășii* de-acestea, numite *Societăți pentru vânzarea în comun a produselor*. Și chiar și în țara noastră sunt câteva, ca în com. Arsache din jud. Vlașca și în alte părți, unde n'au ce căută samsarii... Și asemenea *tovărășii* merg minunat de bine.

Știți că în multe părți, (ca și la noi în comună), sunt *tovărășii* care se cheamă «Bănci populare.» Se poate formă însă și mai ușor o *tovărășie* între oameni pentru vânzarea la un loc a produselor. La o bancă, trebuiesc bani chiar dela început, dar aici nu. Aici se întovărășesc gospodarii făcând legături între ei prin acte întărite, tot cam ca la formarea unei bănci populare. După ce se întovărășesc o sută de gospodari de pildă, sau și mai mulți, — căci cu cât sunt mai mulți în *tovărășie* cu atât e mai bine și, vor fi mulți, căci toți au nevoie

de așa societate,— arată fiecare cam câte chile de popușoiu sau de grâu ar avea de vândut. Cei cari conduc tovărășia se înțeleg prin scrisori cu negustorii mari și iau arvună cu prețul care trebuie. Ba încă pot luă și avansuri, adică bani înaintea pentru cei ce au nevoie, fără ca să se scadă din preț. . . Și astfel rămâne câștig celor 100 de oameni cel puțin 5.000 de lei pe an, cu care să-și acopere trebuințele lor, iar nu să îmbogățească pe alții. . . Ce ziceți, dragii mei, nu i bună asta ?

— Cum nu! Mai bună nici că se poate.

— Ei, dacă-i bună, s'o facem! Să n'o lăsăm de azi pe mâne, că-i păcat și de noi. La întrunirea viitoare vom întocmi «Statutele», adică regulele după care trebuie să se conducă această tovărășie.

I. Neculau.

Coropcenii, Vasluii.

Consumația gheței naturale.

Comisiunea interimară a Capitalei, luând avizul consiliului de igienă, care a constatat că gheața naturală ce se debitează în oraș nu-i curată, și astfel întrebuințarea ei în băuturi artificiale sau naturale sau pe alimentele cari se consumă netrecute prin foc, poate primejdui sănătatea publicului ce le consumă, a ordonat următoarele :

Nici un debitant, fie el stabilit sau ambulant, n'are voie a pune gheață naturală spre a răci băuturile sau a răci alimentele, direct în ele sau pe ele.

Vor avea voie însă a întrebuința gheață pentru răcirea pe din afară a vaselor cari conțin băuturi sau alimente sau vor întrebuința pentru răcirea lor un recipient în care gheața să fie ermetic închisă și care chiar poate chiar introdus sau pus direct pe ele spre a le răci și păstră.

Pentru supravegherea acestor dispozițiuni, agenții sanitari și polițieniști vor inspecta cât mai des băuturile și alimentele publice ca : bragagerii, limonagerii, cafenele, birturi, băcănii, cofetării etc. ; cât și băuturile ce se pun în vânzare pe strade de către bragagii, rahagii, limonagii și alți comercianți ambulanti și în caz de se vor constată că aceste băuturi și alimente conțin gheață naturală pusă direct în ele le vor confiscă, băuturile putând fi chiar vărsate sau denaturate.

Contravenienții vor fi dați judecăței.

DARE DE SEAMA

Carte pentru tineretul dela sate de Teodor Pamfile, ofițer în oastea țării, Mihail Lupescu, și Leon Mrejeru, învățători.

Am răsfoit această carte nouă, scrisă de cei trei întovărășiți în vederea unui scop atât de bun: răspândirea literaturii populare curate și a cunoștințelor folositoare printre știutorii de carte dela sate. In cele 285 pagini, câte le are tipărite, cu slove mărișoare, am găsit multe lucruri prețioase pentru mintea și inima țăranilor noștri.

Pe lângă partea recreativă, alcătuită din: urături, glume, povești, frământături de limbă, ghicitori, etc., culese din popor, întâlnești mai la fiecare pas sfatul cel bun, cunoștințe folositoare, învățături menite a îndemna la faptă bună și românească, adică a rodi în sufletele cititorilor. Se vede cât de colo grija ce au pus-o autorii — câte și trei feciori de țărani — de a-și vedea neamul trăind o viață mai omenească, cu bună rânduială, în credința și legea străbună.

Sunt în această carte crâmpee din istoria țării, unde se laudă vitejia strămoșilor, a voivozilor, credința în neștrămutata bunătațe a lui Dumnezeu, iubirea de țară și de neam, în sfârșit se scoate la iveală acele însușiri alese cari leagă pe Român de țara sa, pe Creștin de Dumnezeu, pe semen de semenul său de acelaș sânge cu el.

Un serviciu însemnat l-au adus autorii explicând părțile de căpetenie din legile mai de seamă. Astfel, pe lângă rezumatul celor cuprinse în *Constituția țării*, adică în legea legilor, se mai fac cunoscute: legea comunală, legea tocmelilor agricole, legea pentru paza satelor și a averii țărănești, legea pădurilor, câte ceva din legea privitoare la faptele grele (codul penal), legea vânătorului, a pescuitului, legea pentru vânzarea moșiilor statului, legea casei de credit viticol, legea clerului mirean, etc.

Se mai găsească cunoștințe date pe înțelesul săteanului despre: creșterea vitelor și a pasărilor, creșterea copiilor, alcătuirea unei gospodării, reguli pentru păstrarea sănătății, ajutoare în cazuri de primejdii, îmbunătățirea pământului, creșterea albinelor și a viermilor de mătase, etc. Aceste subiecte spun în cuvinte potrivite ce are de făcut săteanul, ca să-i meargă gospodăria bine și ca el să ajungă om la locul lui: bun gospodar, bun părinte, bun cetățean.

Privită în total, cartea pentru tineretul dela sate îți înfățișează înaintea ochilor un manual de lectură pentru viața de toate zilele a săteanului nostru, pentru care numărul cărților bune și cu cuprins apropiat de priceperea lui este astăzi mărginit.

Câteva ilustrații isbuțite ar fi îngroșat ce e drept volumul, dar ar fi făcut să crească și mai mult prețul ei.

Incheiu aceste rânduri cu nădejdea că această carte va fi folosită nu numai de adulții satelor, dar și de d-nii învățători între cărțile de premii ale școlărilor.

Doritorii o pot găsi la librăriile din țară cu prețul de 1 leu și 25 bani exemplarul, precum și la autori, în comuna Zorleni, județul Tutova.

Get.

Comuna Iancoveți.

Comuna Iancoveți este un mic centru de populație pe jumătate românească pe jumătate bulgărească în vilaietul Monastir (Turcia). Are vreo 900 de locuitori. Sunt patru școli din care una românească, cu o instituție și un institutor. Această școală a fost deschisă în 1897. În ultimul an școlar a numărat 22 elevi și eleve.

O circulară către învățători.

Dintr'o circulară a d-lui D. C. Bugețianu, revizor școlar din Mehedinți, recomandând revista noastră învățătorilor.

Mișcarea nenorocită din luna Martie a. c., înegrește trecutul glorios al neamului nostru, se dovedește că avem foarte mult de muncit în mijlocul acestui popor, penru a-i cultivă sufletul și a-i lumina mintea, ca să poată urmă în viitor numai calea bună, lucrând numai ce-i este de folos.

În scopul acesta, domnule Învățător, se cere să muncim, să punem stăruință, să arătăm tot devotamentul ce reclamă dela noi cauzele naționale.

Și pentru a ajunge aci nu cunosc alt leac, pentru a schimba întru câțva starea poporului nostru decât un puternic îndemn din partea tututor, spre a face să citească toți câți știu carte: scrierile frumoase, pline de învățături înțelepte și pilde morale, de fapte istorice, de povești religioase; iar pe cei ce nu știu să le istorisiți d-v. sub formă de consilii, conversațiuni, etc., în timp de sărbători, sau ca șezători seara, ori când veți găsi timp potrivit.

Aceasta o pot face împreună cu d-v toți câți știu carte din acea comună cum: Preotul, Primarul, notarul, ajutorul de notar, cântăreții bisericelor, absolvenții de orice grad de învățământ, proprietarul, arendașul, comptabilul, îngrijitorul moșiei, șeful de garnizoană și alții pe cari d-v. îi cunoșteți că știu și au plăcere a îndemna și pe alții să asculte ceea ce li se vor citi sau explica verbal.

În scopul acesta, dorința d-lui Sp. Haret, Ministrul Instrucțiunii Publice și Cultelor, exprimată prin ordinul No. 15.339 Seria A, din 16 Aprilie a. c., este să răspândiți cât mai mult printre săteni revista *Albina*, cea mai populară revistă ce luptă pentru risipirea întunericului dela sate.

De și abonamentul la această revistă este numai de 5 (cinci) lei pe an cât se pot acoperi cheltuielile de tipar, totuși aceia dintre d-v. cari vor face cinci abonamente plătite înainte, vor primi în mod gratuit pe al șaselea, putând cedă acest drept, vr'unui țaran sărac sau vr'unei instituții sătești.

CORESPONDENȚA

D-lui *N. Adam*, com. Ghidigeni, jud. Tutova. — Salamura cu care ați stropit vița de vie, fiind prea rece, și foile de vițe fiind prea încălzite, s'a opărit puțin. Nu poate să aducă strugurilor nici un rău dacă sunt puține foi veștejite. În cât privește butucii degerați, la toamnă să-i înlocuiți cu alții noi.

Zece Maiu pe Domeniile Coroanei.

Ziua de 10 Mai a fost serbată pe Domeniile Coroanei printr'un Tedeum la care au asistat agenții Domeniului Coroanei, preoții, învățătorii cu școlarii, primarii, și foarte mulți locuitori.

După săvârșirea serviciul divin s'au rostit discursuri ocazionale, iar în unele părți s'au ținut festivități, la care au cântat corul adulților și elevilor și s'au reprezentat piese de teatru patriotice.

La Periș d-l diriginte Al. Timotescu, a organizat o importantă serbare școlară cu ajutorul d-lui I. Moldoveanu, șeful atelierului de teracotă, și al d-lui E. Medianu. Au luat parte elevii școlii și mulți adulți, cum și membrii băncii «Petru Mavroghene».

Cărți primite la redacție

in cursul lunilor Aprilie și Maiu

Aldem, *Pământul și țara noastră*. (No. 14 din Biblioteca Soc. Steaua). Prețul 15 bani.

O. Wildefild. trad. Z. Bârsan, *Salomea*. (No. 261 din Biblioteca pentru toți). Prețul 30 bani.

Prețul D. Mihăilescu, *Mihaida Balș* 1907. Prețul 40 bani.

Maior S. Leonte, *Studiul câtorva elemente din budgetul războiului*. București 1907.

Inv. primar urban. Conferințe lunare 1906—1907. — *Instrucția militară în școlile noastre*. Tg. Neamțu 1906.

Raportul comitetului societății pentru cultura și literatura română în Bucovina de timpul dela 1 Ianuarie 1905 până la 31 Decembrie 1906. Cernăuți 1907.

Statutele societății Cultura din Urziceni (Ialomița) Călărași 1907.

Achim Nifon, *Muntele Athos (Sfântul Munte)*. București 1907.

Asociațiunea pentru sprijinul învățătorilor și școlilor române meseriease din Brașov, *Raportul general al comitetului pe anul de gestiune 1906*. Brașov 1907.

Cronica Săptămânii.

= M. S. Regele a vizitat la 19 Maiu, școala Superioară de războiu.

= Știrile venite din diferite părți ale țării arată că au căzut ploi îndestulătoare în mai toată Muntenia, Moldova și Dobrogea; în județele Olteniei mult mai puține. În general starea semănăturilor s'a îmbunătățit foarte mult.

= Luni 21 Maiu, s'a ținut congresul federațiunii societăților de gimnastică din țară. A prezidat d-l Haret, ministrul instrucțiunii publice, asistat de d-l general P. V. Năsturel, președintele federațiunii.

= La 20 Maiu, a fost alegerea pentru primul colegiu al senatului.

Numărul senatorilor de ales, este de 60. Au intrat numărul de voturi

cerut de lege numai 52 de persoane; pentru restul de 8 locuri s'a proclamat balotagiu. Din cei 52 de aleși, 43 sunt membri ai partidului național liberal, iar 9 ai partidului conservator.

La 22 s'a făcut alegerea colegiului II de senat.

Trebuia să se aleagă 46 senatori. Numai în două locuri nu s'au întrunit numărul de voturi cerut de lege; astfel că s'au ales 44 de persoane, fiind și 2 balotații. Din 44 aleși, 43 sunt membri ai partidului național liberal, iar 1 al partidului conservator.

REVISTE NOUĂ

În Cernăuți a apărut o revistă lunară ilustrată «Școala, organul *reuniunii școlare române din Bucovina*». Redactor responsabil e G. Tofan. Abonamentul e 6 coroane pe an.

Ea cuprinde articole pedagogice, cercetări asupra diferitelor cursuri ce se predau în școli, cronici despre întâmplările politice și culturale ale zilei, dări de seamă de tot felul, etc.

Iată cum exprimă redactorul scopul revistei și chipul cum îl va aduce la îndeplinire:

Ne vom ocupa cu chestiunea reformării programelor de școală, a materialului didactic atât în școlile populare, cât și în cele secundare. Vom lumină autoritățile ca să puie școala în legătură cu nevoile zilnice ale popoului nostru, astfel, ca ea să nu fie privită ca o belea, ci ca o binefacere. Nu vom scăpa din vedere nici organizarea învățătorimei ca factor conștiut al organizației sociale și al neamului nostru.

Dar afară de această activitate pe terenul școlar, cât de imens e terenul *activității extrașcolare a învățătorului!* Și această activitate extrașcolară va formă un punct însemnat din programul revistei noastre. Ori și ce discuție relativă la institutele noastre de cultură ne va fi binevenită. Vom ținea pe cetitorii noștri în curent cu mișcarea literară și științifică din toate părțile locuite de Români și nu vom uita să-i informăm și despre progresele realizate de popoarele mai înaintate decât noi, cari ne pot servi ca model.

Revista noastră va fi o tribună publică, de unde se va putea discuta tot ce ar putea contribui la progresarea învățământului, întărirea școlaelor, înaintarea culturii — se înțelege în forma cuvenită și cu argumente necesare.

A ieșit No. 1 din revista «*Gândul*», ce va apărea în Craiova sub direcția d-lui D. Marcu.

Apare lunar. Abonament 3 lei pe an.

Poșta Administrației.

= D-lui *Ai. Vintilescu*, învățător, Urziceni, Ialomița. — Ca să putem anunța cartea despre care ne vorbiți; trebuie s'o vedem și noi, deci trimeteți 2 exemplare și se va anunța.

ERATĂ.

În numărul trecut s'a strecurat o greșeală de tipar pe care trebuie s'o îndreptăm. La pagina 904, rândul 11 de sus, s'a pus: «*sbârciog adică ciupercă uscată*» în loc de a se zice numai: «*sbârciog*». Cuvintele ce urmează sunt de prisos.

LICITAȚIUNI

= Pentru spitalele Eforiei din București, se vor ține următoarele licitații :

- 1) La 28 Maiu, orele 10 a. m., pentru 1 000 stânjeni cubi lemne de foc;
- 2) La 29 Maiu, orele 10 a. m., pentru coloniale;
- 3) La 30 Maiu, orele 10 a. m., pentru închirierea băilor dela Slănic.
- 4) La 2 Iunie orele 10 a. m., pentru lapte dulce la Mărcuța și Pante-
limon;
- 5) La 2 Iunie orele 10 a. m., pentru carne de vacă;
- 6) La 4 Iunie orele 10 a. m., pentru jimblă și pâine;
- 7) La 4 Iunie orele 10 a. m., pentru lemne de foc la Mărcuța și Pan-
teliom;
- 8) La 5 Iunie orele 10 a. m., pentru reparații la spitalul Colțea;
- 9) La 14 Iunie pentru paie;
- 10) La 15 Iunie pentru furagiu;
- 11) La 20 Iunie pentru efecte de postav la Mărcuța;
- 12) La 23 Iunie pentru pavagiu în curtea spitalului de copii.

Idem :

- 1) La 28 Maiu 1907, orele 10 a. m., pentru 1.000 stânjeni cubi lemne de foc necesare spitalului Colțea, Filantropia, Colentina și de Copii;
- 2) La 14 Iunie 1907, orele 10 a. m., pentru paiele de grâu necesare Spitalelor.
- 3) La 15 Iunie 1907, orele 10 a. m., pentru ovăzul și fânul necesar Spitalelor.

= In ziua de 5 Iunie 1907 ora 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforie, Bu-
levardul Elisabeta, cât și la Primăria comunei Sinaia, licitație publică,
cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de repa-
rațiuni strict necesarii a se face pe strada S-tu Gheorghe din Sinaia.

Devizul fiind în sumă de lei 1.362,40.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Garanție provizorie lei 5% din suma devizului, definitivă lei 10% din
suma rezultată la licitație.

= La 8 Iunie 1907, la Eforie și la primăria comunei Brăila, pentru
închirierea pe termen de 3 ani, cu începere dela 26 Octomvrie 1907 a
bucului din orașul Brăila strada Călărășilor colț cu strada Malului, în
întindere de 1407 m. p.

Garanție pentru admitere la licitație va fi de lei 100.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile speciale, precum și orice informațiuni se pot lua la serv.
Domenial secția bunurilor, între orele 10¹/₂—12¹/₂ a. m.

Licitațiile se vor ține conform art. 72—83 din legea comptabilității
publice.

PUBLICAȚIE

= Direcțiunea Primei Societăți de Credit Funciar Romând din Bu-
curești, aduce la cunoștința detentorilor de scrisuri funciare rurale 4%
și 5%, că plata cupoanelor de 1 Iulie 1907 și a scrisurilor funciare eșite
la sortii la ultima tragere, se va face cu începere dela 19 Maiu a. c., în
toate zilele de lucru, dela orele 11—3 p. m., afară de Joia și Sâmbăta
când nu se fac plăți.

„S T E A U A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte, Ioan Kalinderu, Președintele Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Somănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier, Spiru C. Haret, Ministru, profesor universitar. — Secretar, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — Membrii: Petre Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale. a Societății pentru învățătura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, fost administrator al Casei Școlărilor, profesor secundar; Dm. Cecropid, institutor. — Cenzori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.*

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Dem. C. Bungețeanu, revizor școlar (orașul T.-Severin, jud. Mehedinți) 2 lei; N. Tănăsescu, (com. Drincea, jud. Mehedinți) 1 leu; Gh. Mitucă (com. Oprisorul, jud. Mehedinți) 1 leu; Gh. I. Popescu (com. V. Anilor, jud. Mehedinți) 1 lei; Gh. Popescu, (com. Pluta, jud. Mehedinți) 1 leu; D. Cerbulescu, (com. Peri, jud. Mehedinți) 1 leu; Olga Stănescu, (com. Oprisor, jud. Mehedinți) 1 leu; C. Cernăianu, (com. Strehaia, jud. Mehedinți), 1 leu; C. N. Pavnutescu, (com. Balta Verde, jud. Mehedinți), 1 leu; N. C. Oprescu, (com. Cusmir, jud. Mehedinți) 1 leu; At. Cioică, (com. Strehaia, jud. Mehedinți), 1 leu; Ion Popescu, (com. Samarinești, jud. Mehedinți), 1 leu; Andrei Popescu (com. Zegaia, jud. Mehedinți) 1 leu; Șt. Porojenescu, (com. Salcia, jud. Mehedinți) 1 leu; Gh. Cerbulescu, (com. Mileni, jud. Mehedinți) 1 leu; V. Ghindoc, (com. Strehaia, jud. Mehedinți) 1 leu; Gh. Totirescu, (com. Vidimirești, jud. Mehedinți) 1 leu; D. Danubianu, com. Gruia, jud. Mehedinți) 1 leu; Petre Ioviț (com. Bobaița, jud. Mehedinți) 1 leu; I. D. Băcescu, (com. Roșița, jud. Mehedinți) 1 leu; Gh. Bălăceanu (comuna Gura-Motrului, jud. Mehedinți), 1 leu; C. Gherghinescu, (comuna Grozești, jud. Mehedinți) 1 leu; R. Mihăileanu, (com. Vânju-Mare, jud. Mehedinți) 1 leu; D. Chiser, (com. Cusmir, jud. Mehedinți) 1 leu; S. Iscrulescu (com. Iupca, jud. Mehedinți) 1 leu; G. Vlădescu, (com. Vrata, jud. Mehedinți) 1 leu; C. Câmpăneanu, (com. Hinova, jud. Mehedinți) 1 leu; I. Darvareanu, (com. Gemeni, jud. Mehedinți) 1 leu; D. Dănciulescu, (com. Pădina Mică, jud. Mehedinți) 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 360, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 16.015 lei.

(Va urma în numărul viitor).

LIBRĂRIA NAȚIONALĂ

Societate Cooperativă pe Acțiuni
47, Calea Victoriei,—47 București
Infriințată cu scopul de a ieftini articolele de librărie și papetărie

CĂRȚI PENTRU CURSUL ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ PRIMAR ȘI SECUNDAR

Cărți Literare Române și Franceze

Material Pentru Școale și Biurouri

Tot felul de Imprintate și Registre pentru Băncile Populare.

ARTICOLE PENTRU PICTURĂ ȘI DESEMNI

MARE DEPOSIT DE HÂRTIE

Prețurile mai efitine ca cri-unde.

6—52.

O RUGĂMINTE ABOANAȚILOR NOȘTRI

Cu prilejul sfârșitului anului școlar, se dau copiilor silitori premii, de obicei în cărți.

Cu toții ne dăm seamă de înrăurirea ce are asupra copiilor ca și a adulților, citirea de cărți cu conținut nepotrivit.

Din existența de 10 ani a revistei „Albina” s'a putut vedeă că ea este o adevărată călăuză pentru fiecare cetățean. Prin sfaturile ce dă, ca și prin articolele de igienă, agricultură, horticultură, creșterea vitelor, sericicultură, ea este un bun sfătuitor în orice împrejurare; iar prin bucățile asupra istoriei patriei, dezvoltă dragostea de țară și de neam.

Pentru a o putea pune în mâinile tuturor, am broșat în volum, colecții de câte trei luni, cuprinzând câte 13 numere, de câte 6 luni, cuprinzând 26 numere, și colecții de câte un an, cuprinzând 52 numere.

Volumul broșat pe 3 luni costă lei 1,50

” ” ” 6 ” ” ” 3,—

” ” ” 1 an ” ” 6,—

Asemenea am făcut *volumे legate* pe un an, costând 7 lei volumul.

Rugăm dar pe abonații noștri cari vor să dărucească cărți de premii la copii, să ia revista „Albina”.

Celor ce cumpără 10 volume, li se dă un rabat de 10 la sută din prețul arătat mai sus.

Facem un caldușos apel Domnilor revizori școlari, institutori și învățatori, și îi rugăm a recomanda revista „Albina” între cărțile de premii.

Toate cererile trebuesc însoțite de cost.

Cheltuelile de porto sunt în socoteala noastră.

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl S-sor Rasidescu, Str. Doamnei 16.— 18.828